

Tionde roten, tomt 72

Kvarteret Navigationsskolan

Berg (II:7–8, 360) berättar om soldaten Lars Larsson Norberg av överste Nils Posses regemente, kapten Spaldings kompani, som omtalas i tomtöreslängden 1710, att han var född i Nollhaga. Han blev fången vid utfallet i Wismar och avled i pesten i Rendsburg. Hans hustru Anna Hansdotter, som var syster till *Karin Hansdotter* i Gjelesnäs, flyttade till mannen i hans fångenskap och avled också hon utrikes. Enligt bouppteckningen efter makarna 9.7.1713 ägde makarna ett hus på Kvarnberget som Nils Elg köpte.

Det ligger nära till hands att anta att stadstjänaren Nils Elg var son till *skräddaren Sven Nilsson Elg* (ömsom kallad Sven och Nils), begravd 21.4.1695, bouppteckning 18.4. s.å. (1695:450) Denne skräddare var gift med klockaren *Albert Hunters* och hans hustru *Margareta Plüss* dotter *Elisabe Hunters*. Men skräddarens söner Nils, döpt 1682, och Nicolaus, döpt 1692, avled båda 1692: endast en son *Albert*, född 1689, tycks ha nått vuxen ålder. (Berg, vol. 3–4, sid. 228).

Stadstjänaren Nils Elg, som 1717 var gift med Helena Mårtensdotter, kallades fattig 1730 och avled 1736. Men redan 1733 hade han avlösts som gårdsägare av rotebåtsmannen Gunne

Blanck, gift Märta Andersdotter Dahlberg. Gunne Blancks änka omtalas i 1740 års längd. Samma år uppges det att hon ämnade gifta om sig. Hennes nye man stadsbåtsmannen Johan William Blad hann skrivas för tomtöret 1741 innan han avled samma år (bou 21.6.1741). Han hade tidigare varit gift med en dotter till *Catarina Nilsson* och efterlämnade två små barn (Berg II:1–2, 295) 1741. Före 1745 hann Märta Dahlberg gifta om sig igen, denna gång med stadsbåtsman

Anthoni Hansson Ahlbeck. Han var son till *profossen Hans H. Thimans* änka *Johanna Bratt* (bou 1.2.1744) i ett hennes tidigare äktenskap. Även hon ägde en stuga på Kvarnberget. Av någon anledning hade Ahlbeck 1750 fått avstå gården till soldaten Nils Wikman, vars andra gård det var men Ahlbeck återvände som ägare före 1755. Enligt bouppteckningen den 23.9.1762 efterlämnade han en liten gammal stuga med ett odugligt tak, som nedrevs av brandordningen. Medräknad en liten hage var stugan värd 300 d smt.

Det förefaller som om det var Antoni Ahlgrens gård, som bomslutaren Olof Dahlström övertog före 1764. Det anges i en av magistratens årshandlingar detta år (EIIb:108, 4 och 29 aug.), att Olof Dahlström hade antagits till stadstimmerman åtta år tidigare men nu erhöll en sökt bomslutaretjänst. Han behöll denna gård till omkring 1775 men 1777–85 ägdes den av tunnbindare Anders Dalgren. Olof Dahlström, som 1775 kallades arbetskarl ägde vid sin död 11.4.1787 nummer 63, där hans änka Regina Berntsdotter kvarbodde 1790.

Denna gård 10.72 ägdes 1787 av hökaren Anders Westerlund och 1790 av extra besökaren Börge Fagerlund, som kallades ringkarl, när han efter branden 1793 och ännu år 1800 ägde ödetomten, som före 1807 hade övertagits av stadsbetjänten Lars Ahlbom.